

עג:

עין משפט
נר מצוה

א [מוש"ע ח"מ סי' שיב
סעיף ג]:

סמג לארץ קלד מושע'ע י"ד
 ס' קעב סעף'ע ה'
 קב ג מ"י שס פ"ח ה' י'
 סמג שס מושע'ע י"ד
 ס' קעב סע'י יג'
 קבא ד מ"י שס ה' ט'
 סמג שס מושע'ע
 י"ד ס' קס סע'י ד וע"ש:
 קבא ה מ"י פ"ה מהל'
 גזלה ה' טו סמג
 עשין עג מושע'ע ח"מ ס'
 שטן סע'י י'

קָנַג וּמִי שֶׁהֵל טוֹ
וּפִי' מֵהֵל מְלוּה
וְלוֹה הֵל יוֹ וּפִי' מֵהֵל
עַבְדִּים הֵל חַ וְעֵינַי
בְּהַשְׁגוֹת וּבִכְ"מ קָמַג שֶׁ
וְלֹאִין קָנַג טוֹשֵׁעַ שֶׁ
סֵעִי יֹא וְטוֹשֵׁעַ יִד סֵי
דָּמַי (חֲנִי) מֵי

קנר ז מיי פ"א מהל'
עבדים הל' ח סמג
שם טוש"ע י"ד סי' רסו
סעי' טו וסעי' טז:

קנה ה' מ"י שם ה' י'
 סמך לארץ קנו:
 קנו ט' מ"י פ"ו מהל'
 שלוחן ושופין ה'
 ו' סמך עשין פב' טוש"ע
 י"ד ס' קנו סע' מ'
 וטוש"ע ח"מ ס' קפג'
 סע' א':

לְעִזֵּי רֶשַׁ"י

מרכבה (בגרמנית).
רייטווג"ן [רייטוג"א].
חבל ארץ.
קונטריא"ה [קונטריד"א].

מוסף רש"י

[illegible]

רַב מְרִי בַר רַחֵל: צִיּוּי רַבָּא הִיךְ כְּדִמְשַׁמְעֵה הִכָּא וּבִפְרָק מִי שְׁמַת (ב"ב דף קט. ושם ד"ה רב) וּבִפְרָק הַחֹלֵן (יבמות דף מה: ושם ד"ה רב) לֹא גֵרָם רַב אֲכֻשְׁרֵיהּ לְרַב מְרִי בַר רַחֵל אֲלָא רַבָּא וְהִיךְ בְּנוֹ שֶׁל אִיסוּר גִּיּוּרָא עוֹדֵד מֵזִינוּ אַחֵר בְּנוֹ שֶׁל רַבָּא כְּדִמְרַמְרִי צִיּוּי שְׁתֵּינָן (שבת דף קמ. ושם ד"ה רב) וְהִיךְ מְרִי בַר רַחֵל:

רב מרי בר רחל משכן ליה ההוא נכרי ביתא
 הדרר זבנה לרבא נטר תריסר ירחי שתא
 ששקל אגר ביתא * אמטי ליה לרבא אמר ליה
 האי דלא אמטאי למר אגר ביתא עד האידינא
 (דסתם משכנתא שתא * אי בעי נכרי לסלקי
 ללא הוה מצי מסלק לי השתא לשקול מר
 אגר ביתא א"ל אי הוה ידענא דהוה
 מממושכן ליה למר לא הוה זביננא ליה
 * השתא כדיניהם עבדינן לך כל אימת דלא
 ממסלקי בזוי לא שקיל אגר ביתא אנא נמי
 שקילנא מינך אגר ביתא עד דמסלקנא
 לך בזוי אמר ליה רבא מברניש לרב אשי
 חזוי מר רבנן דקא אכלי רביתא דיהבי זוזי
 אחמרא בתשרי ומבשרי לה בטבת אמר ליה
 * אינהו נמי אחמרא קא יתבי אחלא לא קא
 יתבי מעיקרא דחמרא חמרא דחלא חלא
 ההיא שעתא הוא דקמבשרי * רבינא הוה
 יתיב זוזי לבני אקרא דשנוותא ושפכי ליה
 טטפי כופיתא אתא לקמיה דרב אשי אמר ליה
 מי שרי אמר ליה אין אחולי הוא דקא מחלי
 גבך אמר ליה הא ארעא לאו דידהו היא
 אמר ליה ארעא למספא משעבדא * ומלכא
 אמר מאן דיהיב מספא ליכול ארעא אמר

דסתם משכנתא שנתא. ולא הוה
מצי נכרי לסלקוי וחשוב
מכמר אללו בז אמותא שנה כמו
לעיל (דף ק:). כחל כחל דלמא מסלקי
והשתא נישקול מר אגר ביתא דחשיב
כאלו הוה הבית ממושקן לו מרבא
שטם היה בא רבא להחזיק צבית
היה מונעו רב מרי אם היה רואה
עד שיפרע לו מעותיו הלכך הוה
חשיב רבא כלוה לאסור רב מרי
לדור צו בחסם ורבא השיבו דלא
עדיף מגבדא דלמי מייניה:

השְׁתֵּא נִשְׁקָלוּ מִר אֲנִי בִּיתֵא.
מִשְׁמַע לִיכּוֹל אֲדָם לִמְכוֹר
מִמֶּה שֶׁהִשְׁכִּיר צִיד אֲחֵרִים וְכֵן מִשְׁמַע
בְּפֶרֶק הָאוֹמֶר מִשְׁקָלִי (עֲרִיכ 97 דף כה).
וְאֵס ד"ה ה"ק) דָּאס הִקְדִּישׁ הַמִּשְׁכִּיר
אֲדָם הַצִּיד אֵל הַשׁוֹכֵר רֶשֶׁא לְדוֹר צו
יִימֵר וְאֵס דֵּר צו מַעַל וְאֵס לְדִמְרִי
בְּפֶרֶק אַע"פ (מִכּוּזוֹת 97 נט: וְאֵס ד"ה
שֶׁדֶה) וּבְפֶרֶק צִתְרָא דְנִדְרִים (97 פו:).
צִיד שֶׁמִּשְׁכַּנְתִּי כִּי לִכְשֶׁאֲפִדְנוּ מִמֶּךָ
יִתְקַדֵּשׁ קִדְשָׁה מִשְׁמַע שֶׁל זֶמֶן שֶׁאִיא
מִמּוֹשְׁכֶת אִינוּ יִכּוֹל לְהִקְדִּישׁ ו"ל
דִּמֶה שִׁיתֵּר עַל הַחוּב יִכּוֹל לְהִקְדִּישׁ
וּלְמִכּוֹר אֲבָל גּוֹבֵה תַּחֲלוֹת חוּבוֹ וְהִיא
שֶׁאִין יִכּוֹל לְדוֹר צו לִפִּי שֶׁהִקְדֵּשׁ
מִעוֹרֵב צו וַיִּמְכּוֹר הַצִּיד וַיִּקַּח זֶה שֶׁכֵּר

ושפרי ליה טפא. אין זה רצית מאוחרת שלא היו נשציל מעותיו שהיו נטלין אללם כדפירש שנותנין שציל מעותיו ואל דמי להלוהו ודר בחיירו שצריך להעלות לו שכר (נעיל) אע"פ שאינו אומר שיהא דר נשציל בטול מעותיו דשאני התם (דף קד:)

שעדיין חיב לו: **משמעבדי** בהו **שפי**. [א] חית ספרים דלא ג
מה שהיו משעבדין בן היה בשכר הלוואה: **אפרותא** דרוב
משמע שהיו מוליכין שם היינו כדי למוכרן ביוקר וי"ל שהיה ש
יין והיו מציאים שם ממקום הו

התם בידו הכא לאו בידו. מימה צמחי' הו' טפי צידו התם מה צידו ואי חשיב התם משום ד'ש צידו לקנות הכא נמי צידו לא משוך כולי האי דשמא כשיצא לקנות לא ימצא צאותו שער

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

[illegible]

בזה והאמתי ליה לרבה: הא דלא
 פא. עד שאכופ חז רביה הנכרי לשם
 י מעותין ואין זו רית דלא רבא
 י מחבירי ואין אלא נכרי ומחבירי
 ה בטעם. נוטלין יין טוב ואי הוו
 קלי ליה מתשרי דלמא הוי מחמץ
 שפכה דמשא לשם דלקיטיו מעות
 שפכה ודעדין לא יא השער קיבל
 גזרי המוכר אחריות. ולא דמי לההוא
 עיל (דף עז:) דיש לו חטין לפי
 היין רגיל להחמץ ושמה כ כולו

חֲמוּץ: מַעֲקֵרָא. מִשְׁעָה שֶׁנֶּחֱסָהּ.
 חֲמָרָא חֲמָרָא דְחָלָא חָלָא. קַקְלִילוּ
 וְזָכוּ. הוּא חָלָא שְׂאִינּוּ יִכְר וְיִין
 מִתְקַוְּלָן לֵךְ לֵקֵחַ יַיְמֵנוּ: לְנָנִי אֶקְרָא
 חֲנוּטָא. שְׁנוּתָא שֶׁס הֵהֱרָא. אֶקְרָא
 וְתַמְחֵי'א שֶׁבְלָנִי. וְיֹשְׁבֵי' עַל שַׁפְתֵּי
 נֹרָה וְיַהֲיִי לְהוּ דְרִינָא וְזִי לִפְנֵי
 בְצִיר לֵת לֹ הֵיין בְּעַת הַבְצִיר
 שְׁעָר הַיּוֹלָא: וְשַׁפְרֵי לִיָּה טַפִּי
 וְיִפְיִסָּא. מִדַּעְתָּם שְׁלָא בְּתַנְיָא: אַחֲוֵי
 גַבְר. הוּאֵל וְלָא פִסְקָת
 וּמַדַּעְתָּם נוֹתֵינִס לָךְ וְאִין
 יִכְרִירִס לְמַר בְּשַׁכְר מַעֲוִין שֶׁהָיוּ
 יִזְלֹת אַחֲלוּ מַתְנֵה בְּעַלְמָא: אִינּוּ
 אֶרְעָא לֹאֹ דִיבֹרָה יֹא. חָלָא
 הָיוּ עֲשִׂירִיס וְרוֹאִין בְּנֵי אָדָם

[illegible]

מתחילה אם אוביר כו' צפרק
כיון דאפסדיה זהכי ולא סמך
עליו אלא כדי הפסד שהפסידו:
לאו

מעות הכרגא שנותנין בעצורם וכל
הזול ובהמוכר פירות (ב"ב דף נח.)
ב וצין מדינה שלא היה נמצא שם

ה' לזרוע הכח נמי אם יש לו יין ה' ה'
כשער הזול דשער הזול דזולשפט
ש'ם לא ימלא בזול יקנה ציורק:
הכח

מסורת הש"ס

(א) [לעיל סח.], (ב) יצמות
מו.], (ג) [לעיל סו. וש"נ],
(ד) [לקמן קד. קט.],
(ה) ס"א שלו, (ו) בס"א:
ועליה, (ז) ר"מ מ"ז, (ח) ע"י
תוס' ז"ב כא: ד"ה
מרחיקין],

תורה אור השלם

וְהַתְנַחֲלֶתֶם אִתָּם
לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרִשְׁתָּ
אֲחֻזָּה לְעֹלָם בְּהֵם
תַּעֲבֹדוּ וּבְאֵהֶיכֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֻחִיו לֹא
תִרְדֶּה בּוֹ בְּפֶרֶךְ:
וַיִּקְרָא כֹה מוֹ

הגהות הב"ח

(א) גמ' וזאחיקס בני ישראל יכול אפי' נוהג כשורה: (ב) תוס' ד"ה נטר וכו' דשמונא גציה למאי נפקא מינה לדינא דבר מצרא והא דאמר:

גליון הש"ס

גמ' אמתי ליה לרבא.
עין צ"ב דף כא ע"ב
תוס' ד"ה מרחיקין ועין
בכחכות דף נט ע"ב תוס'
ד"ה שדה: שם ת"ל
ובאחיבם. עין סוטה דף ג
ע"ב תוס' ד"ה חמיני נמי:
רש"י ד"ה ודא ארעא
ובו' דקרקע אינה נגזלת.
עין משנה הרב"ש ס'
רע"ג:

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה משתעבד
אית כו' נ"צ אצל הראב"ד
גריס לה ופי' ג"כ משום
רצית שהיה שעבדוס יותר
ממעות הכרגא וכן משמע
כאן בתוס' להספריס
דגרסי טפי אצל הרמב"ם
מפרש לענין איסור והיתר
להשתעבד וכ"כ בש"ע אצל
דברי הראב"ד נכוני: